

Warszawa, dnia 7 lutego 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 1216/21

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

Sędziowie: SO Agnieszka Wojciechowska-Langda

SO Aleksandra Mazurek

protokolant: protokolant sądowy Natalia Wierzbicka

4. przy udziale prokuratora Waldemara Basteckiego

po rozpoznaniu dnia 7 lutego 2022 r.

5. sprawy Ł. B., syna J. i M., ur. (...) w Ż.

6. skazanego wyrokiem łącznym

7. na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

8. od wyroku Sądu Rejonowego w Otwocku

9. z dnia 16 lipca 2021 r. sygn. akt II K 1026/20

1. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

a/ jego komparycję uzupełnia o punkt IX, tj. skazanie wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi -Północ w Warszawie z dnia 20.08.2019 r. w sprawie o sygnaturze akt III K 277/17 za czyn z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełniony w dniu 6 kwietnia 2016 na karę 2 lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności w dniu 22 marca 2017 r.

b/ uchyla rozstrzygnięcia zawarte w pkt 1-5 wyroku;

c/ na podstawie art. 85§1 kk, art. 85a kk, art. 86§1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie w sprawie III K 176/15, wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie w sprawie IX K 357/18, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w sprawie III K 421/18, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w sprawie IIK K 277/17 i orzeka wobec skazanego karę łączną 3 (trzy) lat i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności;

d/ na podstawie art. 85§1 kk, art. 85a kk, art. 86§1 kk łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach II K 528/18 Sądu Rejonowego w Piasecznie i II K 883/19 Sądu Rejonowego w Otwocku i wymierza skazanemu karę łączną roku i 11 (jedenaście) miesięcy pozbawienia wolności;

e/ na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 ppkt c kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności od dnia 25.02.2018 od godz. 2.55 do dnia 23.10.2021 do godz. 2.55 w sprawie III K

176/15 Sądu Rejonowego dla Warszawy Woli w Warszawie, od dnia 29.08.2019 od godz. 23.45 do dnia 25.04.2020 do godz. 23.45 w sprawie IX K 357/18 Sądu Rejonowego w Wejherowie, w dniu 22.03.2017 w sprawie III K 277/17 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie;

f/ na podstawie art. 577 kpk na poczet orzeczonej w pkt 1 ppkt d kary łącznej pozbawienia wolności zalicza skazanemu okres pozbawienia wolności od dnia 25.04.2020 do dnia 22.10.2021 w sprawie II K 528/18 Sądu Rejonowego w Piasecznie i od dnia 22.10.2021 do dnia 7.02.2022 w sprawie II K 883/19 Sądu Rejonowego w Otwocku;

g/ w częściach nie podlegających łączeniu kar wyroki pozostawia odrębnemu wykonaniu;

h/ na podstawie art. 572 kpk umarza postępowanie w zakresie połączenia kar orzeczonych wobec skazanego wyrokiem Sądu Rejonowego w Koszalinie w sprawie II K 15/14, wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w sprawie III K 649/16, wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie w sprawie II K 1816/19;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Otwocku na rzecz r.pr. J. U. kwotę 147,60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym wraz z podatkiem VAT;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

13.SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda SSO Michał Bukiewicz SSO Aleksandra Mazurek

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka1216/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 16 lipca 2021r. w sprawie II K 1026/20			

1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego		

	rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.1.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,	

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia			
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka			
#	art. 439 k.p.k.			
#	brak zarzutów			
1.4. Wnioski				
#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty

2.1.1.1.	Ł. B.	Wobec skazanego wydano wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie z dnia 20.08.2019 w sprawie III K 277/17 orzekający karę 2 lat pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 284 par 2 kk w zw. z art. 64 par 1 kk popełniony w dniu 6.04.2016r. . kata została wprowadzona do wykonania w okresie od 16.12.2022 do dnia 14.12.2024 z zaliczeniem na jej poczet okresu pozbawienia wolności w sprawie w dniu 22.03.2017	dołączone akta sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie sygn. III K 277/17	
2.1.1.2.	Ł. B.	Zachowanie skazanego podczas pobytu w warunkach izolacji penitencjarnej należy ocenić jako bardzo dobre	opinia o skazanym wystawiona przez Dyrektora AŚ W. S.	k. 147-148
1.1.4.	Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6.	Ocena dowodów			

1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	dołączone akta sprawy Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie sygn. III K 277/17	Brak było podstaw do kwestionowania treści urzędowych dokumentów wystawionych w przewidzianej w przepisach formie . Strony nie negowały ich wiarygodności	
2.1.1.2	opinia o skazanym wystawiona przez Dyrektora AŚ W. S.	Brak było podstaw do kwestionowania treści urzędowych dokumentów wystawionych w przewidzianej w przepisach formie. Strony nie negowały ich wiarygodności .	
1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
3. STANOWISKO SĄDU			

ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	rażąca niewspółmierność kary orzeczonej wobec skazanego w wyroku łącznym	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Zarzut jest niezasadny, niemniej apelacja obrońcy z uwzględnieniem uprawomocnionego po wydaniu wyroku łącznego zapadłego nowego wyroku skazującego w sprawie III K 2777/17 Sądu Rejonowego dla warszawy Pragi Północ w Warszawie skutkowałą zmianą wyroku Sądu Rejonowego i orzeczeniem wobec skazanego przez sąd odwoławczy dwóch nowych kar łącznych po raz pierwszy .			
Wniosek			

<p>O orzeczenie kary łagodniejszej z zastosowaniem zasady absorpcji lub częściowej asperacji.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Brak było podstaw do orzeczenia kary łącznej na zasadzie absorpcji. Wobec orzeczenia nowych kar łącznych wniosek odwoławczy w pozostałym zakresie stał się bezprzedmiotowy.</p>			
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>			
<p>4.1.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>			
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>			
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>			

5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok Sądu Rejonowego w zakresie nieobjętym zmianą .		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy		
W zakresie nieobjętym zmianą wyrok Sądu Rejonowego jest prawidłowy.		
1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
Komparycja wyroku i rozstrzygnięcia zawarte w pkt 1 - 5 zaskarżonego wyroku .		
Zwięźle o powodach zmiany		
Na wstępie wskazać należy, iż aktualność zachowuje uchwała Sądu Najwyższego 7 sędziów z dnia 28 czerwca 2018 r. w sprawie I KZP 3/181. W sprawie o wydanie wyroku łącznego sąd odwoławczy może orzec po		

raz pierwszy karę łączną, gdy w pierwszej instancji został wydany zaskarżony apelacją wyrok łączny, orzekający karę na bazie określonych skazań oraz umarzający postępowanie na podstawie art. 572 k.p.k. w pozostałym zakresie. Nie jest także wykluczone orzeczenie przez sąd odwoławczy kary łącznej w oparciu o skazania, które nie były podstawą orzeczenia kary łącznej przez sąd pierwszej instancji. Tym samym wobec tego, iż w stosunku do skazanego po wydaniu wyroku łącznego uprawomocnił się wyrok skazujący w sprawie IIII K 277/17 Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi Północ w W. należało rozważyć wydanie wyroku łącznego obejmującego orzeczoną karę bezwzględną 2 lat pozbawienia wolności. Stwierdzić należy, że w stosunku do skazanego w niniejszym postępowaniu można teoretycznie stosować zarówno

przepisy art. 85 i nast. k.k. w nowym brzmieniu, tj. obowiązującym od 24.06.2020r., jak i w starym brzmieniu, tj. obowiązującym od 1 lipca 2015r. do 23 czerwca 2020r., z tym zastrzeżeniem, iż zastosowanie owych „starych” przepisów będzie miało miejsce tylko w sytuacji gdy w rozumieniu art. 4 § 1 k.k., okażą się one względniejsze dla skazanego.

Dokonując zatem kompleksowej analizy sytuacji skazanego Sąd doszedł do przekonania, że w konfiguracji procesowej jaka ukształtowała się w niniejszej sprawie zastosowanie znajdą przepisy ustawy „nowej” jako względniejszej dla sprawcy. Pozwalają ona na połączenie większej ilości kar orzeczonych wobec skazanego, w ty, wykonanych , w układzie dwóch kar łącznych , z uwagi na stwierdzone dwa zbiegi realne czynów w rozumieniu art. 85 kk , których granice wyznaczają pierwsze wyroki zapadłe w stosunku

do któregokolwiek
przestępstw
tworzących dany
zbieg.

Biorąc pod uwagę
powyższe należy
wskazać, iż w
odniesieniu do
skazanego zachodzą
podstawy do
orzeczenia dwóch
kar łącznych
pozbawienia
wolności w wyroku
łącznym w wyniku
połączenia:

1. kar pozbawienia
wolności
orzeczonych
wyrokiem Sądu
Rejonowego dla
Warszawy Woli
w Warszawie w
sprawie III K
176/15, wyrokiem
Sądu Rejonowego
w Wejherowie w
sprawie IX K
357/18, wyrokiem
Sądu Rejonowego
dla Warszawy Pragi
Północ w Warszawie
w sprawie III K
421/18, wyrokiem
Sądu Rejonowego
dla Warszawy Pragi
Północ w Warszawie
w sprawie IIK K
277/17,

2. kar pozbawienia
wolności
orzeczonych w
sprawach II K
528/18 Sądu
Rejonowego w
Piasecznie i II
K 883/19 Sądu

Rejonowego w
Otwocku.

Sąd Okręgowy nie
podzielając
stanowiska Sądu
Rejonowego uznał,
iż w sprawie nie ma
podstaw do łączenia
kary 3 miesięcy
ograniczenia
wolności orzeczonej
w sprawie II
K 1816/19 Sądu
Rejonowego w
Pruszkowie, gdyż w
istocie oznaczałoby
to, że skazany
musiałby ją odbyć
w postaci kary
pobawienia wolności
a dotychczas nie
zarządzono
wykonania kary
zastępczej i
rozstrzygnięcie
byłoby oczywiście
niekorzystne dla
skazanego, który
mógłby wykonać
prace na cele
społeczne po
opuszczeniu zakładu
karnego, po odbyciu
kar pozbawienia
wolności.

Mając na względzie
powyższe ustalenia
w dalszej kolejności
należało zdecydować
o wymiarze nowych
kar łącznych.
Kierując się zatem
dyrektywami
określonymi w art.
86 § 1 § 2 kk
Sąd mógł wymierzyć
skazanemu karę
łączną w granicach

powyżej najwyższej z kar podlegających łączeniu do ich sumy. W pierwszym przypadku od 2 lat i jednego miesiąca do 4 lat pozbawienia wolności . W drugim przypadku od roku i 7 miesięcy do 2 lat pozbawienia wolności ale z uwagi na rozmiar wykonanych kar , nie mogła być ona niższa niż rok i 10 miesięcy pozbawienia wolności .

Należy przy tym zaznaczyć, iż kara łączna może być wymierzona przy zastosowaniu zasady absorpcji, zasady kumulacji lub zasady asperacji – częściowej absorpcji i częściowej kumulacji. W orzecznictwie znaleźć można poglądy, iż kara łączna w wyroku łącznym nie może stwarzać większej dolegliwości od tej, jaka wiązałyby się z kolejnym wykonaniem poszczególnych wyroków podlegających łączeniu (por. wyrok Sądu Najwyższego z 06.10.2000r. III KKN 340/00). Nie oznacza to jednak, iż kara łączna ma przynosić

skazanemu oczekiwana przez niego korzyść. Kary łącznej nie można traktować jako instytucji mającej na celu łagodzenie prawno-karnych konsekwencji dla sprawcy kilku przestępstw, czy też instytucji traktowanej jako „swego rodzaju ustawowe złagodzenie kary” (zob. P. Kardas, w: Kodeks karny. Część ogólna. Komentarz. Tom I. Wydanie II, pod red. A. Zolla, Kraków 2004r., s. 1115).

Wskazać ponadto należy, iż orzekając karę łączną na nowych zasadach, zgodnie z art. 85a k.k., Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Cytowany przepis nie zawiera enumeratywnego katalogu przesłanek decydujących o wymiarze kary łącznej, a z kolei użycie zwrotu

"przede wszystkim" pozwala stosować dotychczasowy pogład doktryny i judykatury, a zatem o zastosowaniu zasady absorpcji, asperacji bądź kumulacji decyduje określenie bliskości związku przedmiotowo-podmiotowego łączącego analizowane czyny (tak też Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 12.04.2016 r., sygn. akt II AKa 25/16 oraz Komentarz do Kodeksu Karnego pod redakcją naukową Marka Mozgawy wyd. Wolters Kluwer Warszawa 2015 str. 257 i nast.). Nadto wymierzając karę w wyroku łącznym winno się uwzględnić okoliczności, jakie zaszły już po wydaniu poprzednich wyroków, przede wszystkim mieć na uwadze proces resocjalizacji skazanego, a także względy indywidualno - i generalno - prewencyjne. Oparcie wymiaru kary na zasadzie absorpcji lub kumulacji traktować

należy jako rozwiązanie skrajne, stosowane wyjątkowo i wymagające szczególnego uzasadnienia, stąd priorytetową zasadą wymiaru kary łącznej powinna być zasada asperacji. Wyrok łączny jest wszak instytucją mającą racjonalizować wymiar kary, a nie służyć wyłącznie poprawie sytuacji skazanych. Dlatego też stosowanie absorpcji przy wymiarze kary łącznej nie może być sprzeczne z zapobiegawczymi i wychowawczymi celami kary i działać demoralizująco na sprawców przestępstw, służąc odbieraniu kary łącznej jako instytucji będącej swoistym premiowaniem popełniania przestępstw (por. postanowienie SN z dnia 22.09.2016r., sygn. III KK 140/16, LEX nr 2142559).

Odnosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy, określając w pierwszej kolejności bliskość związku przedmiotowo – podmiotowego

zachodzącego między analizowanymi czynami Sąd wziął pod uwagę w jakich odstępach czasu zostały one popełnione oraz jakiego rodzaju były to czyny. Przeciwno oparciu wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności na dyrektywie absorpcji przemawia przede wszystkim znaczny upływ czasu pomiędzy popełnionymi czynami zabronionymi. Dodatkowo należy zauważyć, iż czyny popełnione przez skazanego godziły w różne dobra chronione prawem, zostały one popełnione na szkodę innych pokrzywdzonych, inny był również sposób działania oskarżonego.

Wskazać należy, że w przypadku skazanego istnieją również okoliczności, które przemawiają za odstąpieniem od wymierzenia wobec Ł. B. kary łącznych na zasadzie kumulacji, jakimi są przede wszystkim jego dobra opinia z zakładu karnego.

Wynika z niej, że proces jego resocjalizacji przebiega prawidłowo, w pożądanym sposobie. Skazany był, wielokrotnie nagradzany regulaminowo, realizował programy resocjalizacyjne. Prezentuje właściwą postawę wobec przełożonych oraz współosadzonych. Na tle takiego zachowania można zasadnie przyjąć, iż jego krytyczny stosunek do popełnionych przestępstw nie jest tylko pustą deklaracją, ale stanowi wyraz jego zmiany podejścia do dotychczasowego postępowania i wniosek taki jest tym bardziej uprawniony, jeśli się zważy, że skazany w zakładzie karnym przebywa już długi okres czasu. .

Wymierzając karę łączną w niniejszej sprawie Sąd miał także na uwadze potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara, także orzeczona w wyroku łącznym, powinna wpływać na

przekonanie, że
popelnianie
przestępstw nie
może nikomu ujść
bezkarnie i spotyka
się ze sprawiedliwą
karą. Kara łączna,
nie może stanowić
zbyt znacznej
"premier" płynącej z
faktu popelnienia
większej liczby
przestępstw. Kara
łączna winna
stanowić
syntetyczną
całościową ocenę
zachowań sprawcy,
będąc właściwą,
celową z punktu
widzenia
prewencyjnego,
reakcją na
popelnione czyny
i jako taka nie
może i nie powinna
być postrzegana jako
instytucja mająca
działać na korzyść
skazanego, ale jako
instytucja
gwarantująca
racjonalną politykę
karania w stosunku
do sprawcy wielu
przestępstw,

Uwzględniając
zatem powyżej
poczynione
rozważania Sąd
uznał, iż w
wypadku Ł. B. karą
łączną spełniającą
omawiane cele jest
kara łączna
pozbawienia
wolności w
wymiarze 3 lat
i 6 miesięcy

pozbawienia
wolności oraz druga
kara łączna roku
i 11 miesięcy
pozbawienia
wolności. W ocenie
Sądu wymierzone
kary łączne stanowią
syntetyczną ocenę
zachowań skazanego
i są właściwą
i celową – z
punktu widzenia
prewencyjnego –
reakcją za
popelnione czyny.

Na mocy art. 577
kpk na poczet
orzeczonych kar
łącznych
pozbawienia
wolności Sąd zaliczył
skazanemu okres
rzeczywistego
pozbawienia
wolności w
sprawach .

W pozostałym
zakresie nie objętym
wyrokiem łącznym,
Sąd na podstawie
art. 576 § 1 k.p.k.
rozstrzygnięcia
zawarte w łączonych
wyrokach pozostawił
do odrębnego
wykonania. Sąd,
na podstawie art.
572 kpk, umorzył
postępowanie w
przedmiocie
połączenia kary
orzeczonej
wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Koszalinie w sprawie
II K 15/14, wyrokiem
Sądu Rejonowego

dla Warszawy Pragi Północ w Warszawie w sprawie III K 649/16, wyrokiem Sądu Rejonowego w Pruszkowie w sprawie II K 1816/19;			
1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Związłe o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Związłe o powodach uchylenia			
5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Związłe o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej			

podstawy prawnej umorzenia		
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
3	Sąd zasądził od Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Otwocku na rzecz r.pr. J. U. kwotę 147,60 zł wynagrodzenie za obronę z urzędu w postępowaniu odwoławczym wraz z podatkiem VAT;	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

4	Sąd zwolnił skazanego od ponoszenia kosztów sądowym w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa, uznając, że nie jest w stanie ich uiścić bez uszczerbku dla własnego utrzymania, z uwagi na brak dochodów i odbywanie kary pozbawienia wolności.	
7. PODPIS		
SSO Aleksandra Mazurek SSO Agnieszka Wojciechowska-Langda SSO Michał Bukiewicz		

1.11. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w części co do kary	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		

# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych		

	przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana